

שבת (פח.)

ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורוש. דכתיב קימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר...

במדבר (פרק לג)

(טו) ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני:

(טז) ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה:

(יז) ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת:

במדבר (פרק י)

(לג) ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים וארון ברית ה' נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה:

(לד) וענן ה' עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ס

(לה) ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה ה' ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך:

(לו) ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל: פ

במדבר (פרק יא)

(א) ויהי **העם** כמתאננים רע באזני ה' וישמע ה' ויחר אפו ותבער במ אש ה' ותאכל בקצה המחנה:

(ב) ויצעק **העם** אל משה ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש:

(ג) ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש ה':

(ד) והאספסוף אשר בקרבו התאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:

(ה) זכרנו את הדגה **אשר נאכל במצרים חנם** את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת

השומים:

(ו) וישמע משה את **העם** בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף ה' מאד ובעיני משה רע:

(ז) עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את ה' אשר בקרבכם ותבכו לפניו

לאמר למה זה יצאנו ממצרים:

(ח) ויקם **העם** כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים

וישטחו להם שטוח סביבות המחנה:

(ט) ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את **העם** המתאווים:

(י) מקברות התאוה נסעו **העם** חצרות ויהיו בחצרות: פ

שמות (פרק יז)

(ז) ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין: פ

(ח) ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם:

(ט) ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים

בידי:

(י) ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:

(יא) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק:

(יב) וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי

ידיו אמונה עד בא השמש:

(יג) ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פ

שבת (קטו-קטז).

תנו רבנן: ויהי בנסע הארץ ויאמר משה, פרשה זו עשה לה הקדוש ברוך הוא סימניות מלמעלה ולמטה, לומר שאין זה מקומה. רבי אומר: לא מן השם הוא זה, אלא מפני שספר חשוב הוא בפני עצמו. כמאן אזלא הא דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן: חצבה עמודיה שבעה - אלו שבעה ספרי תורה. כמאן - כרבי. מאן תנא דפליג עליה דרבי - רבן שמעון בן גמליאל הוא, דתניא, רבן שמעון בן גמליאל אומר: עתידה פרשה זו שתיעקר מכאן ותכתב במקומה. ולמה כתבה כאן - כדי להפסיק בין פורענות ראשונה לפורענות שנייה. פורענות שנייה מאי היא? ויהי העם כמתאננים. פורענות ראשונה ויסעו מהר ה'; ואמר רבי חמא ברבי חנינא: שסרו מאחרי ה'. והיכן מקומה? - אמר רב אשי: בדגלים.

שמות (פרק יט)

- (א) בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני:
(ב) ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר:
(ג) ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:
(ד) אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:
(ה) ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ:
(ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:
(ז) ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה':
(ז) ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויטיצבו בתחתית ההר:

במדבר (יא: לד)

ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים:

רש"י שבת (פח).

גיגית - קובא שמטילין בה שכר.

שמות (פרק יט)

- (א) בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני:
(ב) ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר:
(ג) ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:
(ד) אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:
(ה) ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ:

שמות (פרק יז)

- (יד) ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים:
(טו) ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי:
(טז) ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר: פ

אסתר (א: א)

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:

אסתר (פרק ט)

- (כג) וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם:
(כז) קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:

תרגום שם

וקבילו עלויהון כולהון יהודאין כחדא...

לקח טוב

וקבלו היהודים - כאיש אחד...